

עת"א 29691/12/19 - יגאל בודהנה נגד שירות בתי הסוהר/קצין שחרורים מחוז דרום, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

18 בדצמבר 2019

עת"א 29691-12-19 בודהנה נ' שירות בתי הסוהר/קצין שחרורים מחוז דרום ואח'

בפני כב' ס. הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד

כב' השופטת רז-לוי

כב' השופטת גילת שלו

העותר:	יגאל בודהנה
נגד	
המשיבים:	1. שירות בתי הסוהר/קצין שחרורים מחוז דרום 2. מדינת ישראל

פסק דין

העתירה שלפנינו מופנית נגד החלטת ועדת השחרורים שליד בית הסוהר "אשל", מיום 10/12/19, לדחות את בקשת העותר לצאת לחופשה בעיר אילת יחד עם משפחתו במהלך ימי חג החנוכה.

ב"כ העותר טוען כי בקשת העותר היא הומנית - יציאה לחופשה משפחתית לאחר התקופה שהעותר שהה בכלא ולאחר התקופה הביטחונית הקשה שחוו כתושבי העיר אשדוד. הוא מצייין שהעותר עומד בכל תנאי השחרור שנקבעו לו וכי במהלך חופשותיו מהכלא, אישרו לו לשהות בבתי מלון שונים וכך גם הועדה אישרה לו בחודש אוגוסט האחרון להימצא במלון באשקלון. לטענתו, התנגדות המשטרה לשהיית אסיר בבית מלון הינה התנגדות עקרונית שאינה מתייחסת לעותר דווקא ואינה מתחשבת בנתוניו ונסיבותיו. והחלטת הועדה מסתמכת על עמדת משטרת ישראל ואינה מנומקת דיה. הוא מבקש שנבטל את החלטת הועדה ונאשר לעותר את מבוקשו.

המשיבה סומכת את ידיה על החלטת הועדה וטוענת כי היא מנומקת בכך שהמשטרה אינה יכולה לקיים פיקוח על אסירים ברישיון הנמצאים בבתי מלון ושגם מבחינה ציבורית, אין זה מתאים ששוטרים יגיעו לבתי מלון כדי לפקח ולעקוב אחרי אסירים ברישיון, ומבקשת לדחות את העתירה.

נתנו דעתנו למכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לעניין ושמענו את טיעוני הצדדים ובאנו למסקנה, שדין העתירה להידחות. בפתח הדברים, יוזכר שהביקורת שבית המשפט מעביר על החלטות ועדת השחרורים, איננה ביקורת ערעורית, אלא ביקורת מתחום המשפט המנהלי שביסודה בחינת חוקיות ההחלטה וסבירותה.

טענות העותר מופנות בעצם נגד סבירות ההחלטה.

בחינת הנתונים הנוגעים לעניין מביאה למסקנה שהחלטת הועדה סבירה. העותר הוא אסיר ברישיון ובמעמדו זה מוטלות עליו מגבלות והוא נתון תחת פיקוח. תנאי הרישיון של העותר קובעים שעליו להתגורר בביתו באשדוד ולהימצא שם במעצר בית בשעות הלילה. מטבע הדברים, הפיקוח על אסירים ברישיון הנמצאים בטריטוריה מסוימת, מוטל על היחידה המשטרתית באותו אזור, אשר מכירה את האסירים ברישיון שבתחומה, מודעת להתנהלותם ויכולה לקיים עליהם פיקוח שהוא יחסית אפקטיבי. שהייה של אסיר ברישיון מחוץ לאזור מגוריו, מנתקת את הקשר של היחידה המשטרתית המקומית אליו, בעוד היחידה האחראית על האזור שאליו עובר האסיר ברישיון, לא יכולה לקבל על עצמה פיקוח אפקטיבי עליו. באופן קונקרטי, שהיית אסיר ברישיון בבית מלון בכלל, מגבילה את אפשרויות הפיקוח עליו, ובמיוחד כאשר כמו במקרה זה, המלון בו האסיר ברישיון מבקש לשהות נמצא הרחק ממקום המגורים הקבוע שלו. הענות לבקשת העותר תביא לכך שאפשרות הפיקוח עליו תיפגע ובנסיבות העניין, אין לכך הצדקה.

לא למותר לציין שהעותר נשפט ל- 8 שנות מאסר על הריגת אדם בריות מנשק שנלקח ממאבטח במהלך שוד מזוין של סניף בנק ושלחובת העותר הרשעות קודמות, כולל בעבירות אלימות והוא נשא מאסרים.

נוכח דברים אלה, אנו דוחים את העתירה.

**ניתן והודע היום כ' כסלו תש"פ,
18/12/2019 במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, סגן נשיאה**

גילת שלו, שופטת

יעל רז-לוי, שופטת